

عه قیده ی مه وله وی

دانراوی

سه یید عه بدوره حیمی مه وله وی

لیکۆلینه وی

محهمه ده علی قه ره داغی

پیشه کی

سالی ۱۹۷۶ له کاتی گهران به شۆین بهرهمی شاعیراندا دهست خه تیکی بچکۆلم دهست کهوت که بریتی بوو له دوو عه قیده ی کوردی، یه کیکیان (عه قیده ی مه وله وی) بوو. دوا ی هه لسه نگاندن و بیرلێکردنه وه به راوردکردن، هاتمه سه ر نه وه که عه قیده که ی مه وله وی بلاو بکه مه وه، به لام چونکه تا نه و کاته نه بیسترا بوو که مه وله وی عه قیده ی وا بچکۆله ی هه بی زۆر کهس گومانیان له وه دا بوو که نه و نامیلکه دانراوی مه وله وی بی.

به لام من پشت به راو بوچوون و لیکدانه وه ی خۆم له سه ر قسه که سوور بووم و، پاش له سه نووسین و راده ربړین و روون کردنه وه نامیلکه کهم پیشکه شی کۆری زانیاری کورد کردو، رینگه ی چاپ و بلاوکردنه وه ی گرتبه رو سالی ۱۹۷۷ بلاو کرایه وه. دوا ی بلاو بوونه وه ی مشت و مری زۆری له سه ر کراو گه لی کهس سوورو ره وان نه یان وت: نابیی مه وله وی کتیبی واساده ی دانایی. دواتریش به نووسین نه م گومان و دوو دلییه یان ده ربړی (۱)

ئسته ییش دوا ی (۱۵) سال له م باس و قسه خۆم جاریکی دیکه وه هه ر له رینگه ی گهران و پشکین به شۆین بهرهمی زاناو شاعیرانان دا باریکی تر نوسخه یه کی دیکه ی نه م کتیبه م دۆزیه وه، نه مه ییش جیگه ی شادمانی نیکی زۆرم بوو، نه ک له بهر نه وه ی که قسه کهم سه رکه وتوه، به لکو له بهر نه وه ی باریکی جیگه ی باس و سه رنج یه ک لا کرایه وه، ده رکه وت پیاوی ناسراو ناوداری وه که مه وله ویش هیشتا بو ی نه لوا وه که ته وای بهرهمه کانی روونی بزاترین و بناسرین، جا نه بی نه وانه ی له پیش نه ودا ژیاون، یان بو یان نه گونجا وه که وه که مه وله وی بناسرین حالی دانراو بهرهمه کانیان چون بیت؟!

هه ره ها به وه ی که نه وه ساغ بو وه که نه م کتیبه دانراوی

(مه وله وی) به باشتر و رووتر پله ی بیرو هوش و په ره ده یی مه وله ویا ن بو ئاشکرا ده بیت. نه وه تا ده بین که کتیب بو زانیان و کۆری که له پیاوان داده نیت گۆی هونه ری ره وان بیژی و بالا ده ستی له زانیاری یه جو را و جو ره کانی که لام و، مه نطیق و، فه لسه فه داو - له رووی سی زمانه وه (۲) به کهس نادات و، خۆی شاسواری مه یدانه که یه. به لام که دیته سه ر نه وه بو مندالان و نیمچه خوینده واران و تیکرای خه لکی کوردستان بدوی، به زمانیکی نه وه نده ساده ئاسان و ره وان ده ووی که خوینده وارانێ نه م بو گومان له وه بکه ن که نه و که له شاعیره شتی وای گویت!

بی نه وه ی درێزه به م باسه به م له م ده رفه ته دا له بهر چه ند هۆیه ک جاریکی دیکه نه م نامیلکه بلاو ده که مه وه:

یه که م: نه م ده قه ی بهر ده ستان له سه ره تاو کوتایی یه وه بی پینچ و په ناو به شیوه یه کی روون نه م نامیلکه بو مه وله وی داده نی و، نه و گومانه له به یان ده باو، وه ک ده لین: حه ق ده دریته وه به خاوه نی خۆی.

دوهم: نه و ده قه ی که جاری پیشو بلاوم کرده وه به هۆی ده ماو ده م و ده ستاو ده سته وه ده ستکاری شیوه ی نووسینه که ی کراوه - وه ک لێره دا ده رده که ویت - زۆر له و وشه و زارا وانه ی مه وله وی به شیوه و زارا وه ی ناوچه ی تاوگوزیی گوتوونی گۆراون و سوواون و، خراونه ته قالبی شیوه و زارا وه ی سلێمانی و ده ورو بهر یه وه. نه م نوسخه - وا ده رده که و - زۆر ده ستاو ده ستی بی نه کرابی و، له وانه یه له نزیک له نوسخه ی دانه ره وه وه رگیرایی، بویه زیاتر له و شیوه ده چیت که خه لکی ناوچه ی تاوگوزیی - زیدی مه وله وی - پی دواون. به مه ییش ده قیکی نزیک به و ده قه ی دانه ر کتیبه که ی پی دانا وه پیشکه ش به جه ماوه ری گه له که مان و خوینده واران ده که ی و، نه مه ییش ناوچه ی سه ره کی کاری لیکۆلینه وه ی زانستیانه یه. سیهم: - ده کری نه م خاله به شیک بیت له هه ر یه کی که له دوو خاله که ی سه ره وه - نووسه ره وه ی نه م نوسخه خه لکی ناوچه ی به خه و نه و ناوانه

تیدایه و لهوه بهدواوه تهواو نهکراوه .

۳- عهقیده ی مهولهوی

- ئهم عهقیده که باسی دهکەین -

ئهم عهقیده لێره دا ئاوا ناوناوه : (عهقیدهنامه ی موخته صهره ی کوردی) .
ئهم نامیلکه (۱۰) لاپهره ی له دهست خهته که گرتوه تهوه ، لاپهره ی
۱۲ بهیت و زیاترو که متری تیدایه . به خهتیکی فارسی نامیزی جوان
ساڵی ۱۳۰۸ ک له لایهن ئهممهده حمده ی بهلخه یی کوری سهید
عهبدولعه زیزهوه نووسراوه تهوه . ئهم نووسهره به ریزه ناوه ناو له ماوه ی
چهند ساڵدا ئهم دهسته ته ی نووسیه تهوه ؛ چونکه له لایه کهوه میژووی
ساڵی ۱۳۰۸ ی تیدایه و دوا ی ئهوه میژووی ۱۳۱۱ و ۱۳۱۷ ، ده بیین .

ئهم نووسهره به ریزه به تنگ کاره که یهوه هاتهوه ، و یستویه ته ی
نووسراوه که ی به دروستی بخوێنرتهوه ، بۆیه له گهڵ جیگه دا که دوو
سێ شیه - به رینووسی کۆن - خوێندنهوه ههلبگرێ سهر و بۆری بۆ
کردوه و گومان بری کردوه .

وهک پشتریش گوتم ئهوه ی بایه خیکی زیاترو تایبه ته ی بهم نوسخه
ده به خشی ئهوه یه که ئهم نوسخه شیوه زاراوه ی گفتوگۆی تاوگۆزی و
دهورو بهری ، که مهولهوی بهو شیوه دواوه کتیه که یشی بهو شیوه
داناوه ، بۆ پاراستوین و ، له بهر روشنایی ئهم دهقه دا تا نه ندازه یه که ئهوه
شیوه ده ناسین که کاتی خۆی مهولهوی پنی دواوه ، دیاره ئهوه شیوه ی
گفتوگۆی ناوچه یه کی کوردستان بوه .

نامیلکه که له دهست خهته دا (۱۱۴) بهیته واته چوار بهیتی له
نوسخه که ی پیشو زیاتره .

له ژماره (۱۳۶۷) ی رۆژنامه ی هاوکاریش دا له ژنیر ناویشانی
(عهقیدهکانی مهولهوی) دا وتاریکم ده باره ی ئهم دهست خهته
بلاو کردهوه .

بسم الله الرحمن الرحيم
ئێمان باوه ره با لیت نه شیوی
وه شمش چشت دهوی ئیمانت بوی
ئهو وه ل بزانه خودا وه حهقه
بێ ماواو بێ چوون ته نیاو موته لهقه
بێ میسل و شهریک بێ دایه و فرزند
بێ جیگه و حازر بێ باب و پنهوند
خوی وه خوی بووگه ، نامری ، ده مینی
وه بێ چاو و گوی ده بی و ده وینی
له خشی پای موور ناگاو خه و رددار
ساحب رحمهت و ، غه ضه ب بێ شومار
پیدا کونده ی دنیا و هرچی ههس
ئاده می و ، وه خشی ، په له وه ، مه گهس
ئێجادیان ده کاو ، ده یان مرینی

بووه ، ههشت سالتیک دوا ی کوچی دوا ی مهولهوی کتیه که ی
نووسیه تهوه ، زۆر نزیکه که گه لێ جار به خزمهت مهولهوی گه بیینت و ،
باس و خواستی ئهم کتیه ی له ده می خوی وه رگرتیت . بۆیه قسه و
نووسینی ئهم له ترازووی بهراوردو لیکۆلینه وه دا سهنگیکی تایبه تی
ههیه و ، هه م له رووی زمانی شاعیره وه هه م له رووی ئه وه وه که گومان
له وه دا نه مینی که ئهم نامیلکه هی مهولهوی به شایه تی ئهم به شایه تی
چهند کهس ده چیت .

چواره م : کاتی خۆی که ئهم نامیلکه چاپ کرا (۱۵۰۰) دانسه ی لێ
چاپ کراو ، زۆر به ی خوێنده واران هه ر ناویشان نه بیست ، بۆیه کاتیک
چهند سالتیک له مه و بهر ماموستا که مال ره نووف محمه د به ته له فوون
داوا ی ریگه دانی له چاپ دانه و ی ئهم نامیلکه ی لێ کردم بێ سێ و دوو ئه و
ماقه م دا ی و ، هاتیشم دا که لێ نه وسته ی .

لێره دا جیگه ی خویه تی به کورتی ئاماژه بۆ یه ک دوو دیارده ی زمانه وانی
ناو ئهم دهقه بکه م ، که ده کرێ له مه ولا شاره زاو پسو رانی زمانی کوردی
له عاسیتدا بوهستن و ، لیکۆلینه وه ی له سه ر بکه ن و ، سوودی لێ
وه ر بگرێ . شایانی باسه ئهم دیار دانه له دهقه پیشو وه که - واته له چاپه که
سدا نین و که من و به ده ستاو ده ست و نووسینه وه و نزیک خسته وه له
شیوه ی گفتوگۆی ناوچه ی سلێمانی به وه له به ین براون .

یه که م : (ده) و (ئه) له نوسخه چاپه که دا به زۆری (ئه) نووسرا بوو . به لام
له م نوسخه دا ئه مانه ده بیین :

دهوی : ده بی .

دهوی : ده کرێ ، یا ده بیترێ .

ده بی : ده بیسی .

ده کا : ئه کا .

دووهم : به کاره یانی (ئه) له باتی (له) وهک :

ئه مه دینه : له مه دینه .

باسیکی دهست خهته که :

ئهم نامیلکه ی بهردهستان به شیکه له دهست خهتی ژماره (۲۴۷۰۵) ی
کتیبه خانه ی (دار صدام للمخطوطات) ئهم دهست خهته سێ عهقیده ی
مهولهوی تیدایه بهم شیوه :

۱- عهقیده ی مرضیه : ئهم کتیه ی له سه ره ناوه تا باسی (مبحث الخلافه
والامامه) تیدایه و ، له و ی به دواوه دهستی لێ هه لگیراوه و تهواونه کراوه .

۲- فهوائیح : ئهم کتیه ی و هکوه عهقیده مرضیه که ئاته واه و تا (النظره
السادسة فی بیان افضل الاصحاب - رضي الله عنهم اجمعين -) ی

غیر له ذاتی خوۍ هیچ کس نامینی

باوهرت بوی ته مانده حقه

له مه زیاتر بوی مه چو ره

عقلی ناتهواو نیمه نایزانی

کونهی ذاتی نهو چلونه، یانی:

بو عقلی نیمه خودا شوناسین

هر نهوهند دهوی بزانه یه قین

در بیان ایمان بر رسول

صلی الله علیه وسلم (۳)

نهمجار باوهرت بوی به پیغمهر

رهسوولی راسته بو خودای نهکبر

خوی (محمد)ه باوکی (عبدالله)

(عبدالمطلب) باوای، لهوئی ولا:

(هاشم)ی ناوه، زهریف بزانه

دایکی شهریفی ناوی نامینه

جه مالی جه زهرت نه دوت شوعلهی نوور

شیوهی زهریفی چهرمگه و هم سوور

پنشانینی وهك خور ساف و شوعلهدار

چاوو، بروو، ریش زهریف قه تران کار

سوورته سیمی ساف گردو موده وهر

میانهبالا، بنی سینهو وهك خور

له مهککهی شهریف پهیدا بوو سهرور

له چل ساله دا بوو وه پیغمهر

له دواي دوازه سال له مهککه بهند بوو

نهمجار تهریفی نه مدینه چوو

یازده سال دانیشت تهریفی لهوئی

وهفاتی لهوئی، عومری شهست و سنی

ته تحقیق بزانه ناغه نهووه بهس

رهسوولی خودا ره بهری نیمهس

زانینی شهش چشت نهسلی ثیانه

نهمه لهو شهشه هر یه کیکیانه

در بیان ایمان بملائکه (۴)

دووه: نهمسه عقیده باوهر

بکهی، بزانی مهلهک ههس نهسه

[مهلهک مهلائیک نه ناسانان]

[وهها پر بووکه تهنگه جیگه یان (۵)]

له ناسان یانی واپر ویساگه

نهوهند پی دانی جیگه نهماگه

گشت له ذیکرو فیکر جهیی بی زهوال

شهوو روزیان لی بووکه بهتال

له ته هلیلهو زیکر ته سیج و تاعهت

ساتی درنگی (۶) نین فهاغهت

بی خوردو بی خه، بی نیرو بی منی

پهریان ههس نهوان: دوو دوو و سنی سنی

به عزنی نه بههشت خه زینه دارن

له جهه نه مدها به عزنی سهردارن

چواریان عهرشیان وه دهس دریاه

چوار تر نه مریان پی سیریاه

نهووهل جویره ئیل نه منینی ره بهر

له لای خوداوه نه لای پیغمهر

دووه: ئیسرافیل سووری هاوه دهس

پفی پیا دهکا (۷) دهمری هه موو کس

سینه: میکائیل روزی بهش دهکا

وه هرکس نسب خوی بهشی نه دا

چوارم: عزرائیل (قابض الارواح)

هر چوار موقهره له قایی فهاغهت

چواری تریان (کرام الکاتب)

خه یرو شهر نویس، بزانه واجب

وتیان شهش چشت نهسلی ثیانه

نهمه که وتیان هیای (۸) دووانه

در بیان ایمان بکتب (۹)

سینه: قورئانان بو پیغمهران

باوهرت بوی هاتکه (۱۰) بویان

سه دو چوار جهلد قورئانی شهریف

بو پیغمهران راسه بی ته کلیف

ده بو (ناهم) هات، په نجا نه سهر (شیث)

ده بو (ئیراهیم) سی هم بو (ئیدریس)

بو (داود)، (زه بور)، (تهورات) بو (موسا)

نازل بوو (ئینجیل) نه سهری (عیسا)

قورئانی شهریف تا هات بو (محمد)

قورئان له گشتیان شهریفتر بی حده

راسته و درسته قاوه روی حده

ماگه و نه منی بی زیادو که سهر

له نهسلی ثیان نهمه سینه

وه عقیدهی دل خاسی بزانه

در بیان ایمان برس

چهارم: نهمسه عقیده و ثیان

باوهرت بوی به پیغمهران

سه دو بیست و چوار هزار پیغمهر

قه رار دریاکر زهریف موخته بهر

سینه دو سیزده لهوانه که هه

نهمریان پی کریاه نه سیحهت بکه

لهوانیچ پینجیان له (اولو العزم)ه

زیاتر لهوان به عزم و جهزمه

نهو پینجه: (نوح) و (ئیراهیم، موسا)

(عیسا، محمد) بزانه نهوسا

محمد: خاستر شهریفتر لهوان

نهمه تی خاستر له نهمه تیان

هرگیز له جهنگدا شکستی ناورد

له غزای کافر پشنی هه لته کرد

نهو شهو له میراج چوو بو ناسان

گه یشته حوزوور خودای لامهکان

نهو رهزای بو حهضره تی خودا

وتی و، شنهفتی خوی پی نیشان دا

نهمجا بزانه له دواي پیغمهر

خهلیفه بووگن چواری موخته بهر

ئیام (نهمه بکه) هم ئیام (عومهر)

ئیامی (عوثان) ئیامی (حهیدر)

هر چوار ره فقی و یاری پیغمهر

جادارو نایب رهسوولی سهرور

لهوه ولا جهرگو شهی جه زهرتن

حهسن و حوسین صاحب شورهتن

باقی نه سحابان گشت به رحمت چوون

به دیداری پاک پیغمهر شاد بوون

بو دینی نیمه گشتیان سهرورن

گشتیان شهریفن: خاس موخته بهرن

ئیامی نوسوول (نهمه سهری) و (منصور)

تهقلیدی قولیان بکه پی قوسوور

ئیامی مهذهب چوارن وه تمام

رههنومای ریگن بو دینی ئیسلام

ئیامی نه عزم نه بو حه نیفهس

شافعی و مالیک نه حمه دیچیان ههس

مهذهبیان حقه هر چوار سهرور

ئیزهاریان کردگه دینی پیغمهر

نهمجار بزانه یه قین حاسله

غیر لهوان مهذهب ئیتر باتله

فتوی شافعی مذهب پی نیمهس

نهو سنی هم حقه مذهب بیان ههس

ههركهس تابعى بى يه كنى له مانه
نهوى وه تاقي نهو په شينانه
نهكه رameتان فره بى شومار
راسته و دروسته وه شرعى موختار
نهم چوار چشته نه سلى ننيانه
دووى تريان ماگه خاسى بزانه
دربيان ايمان بمردن و

پنجم: نهمه سه باوهرت بونی
گشتان دهمرین حهشرمان دهوی
گوردهوشاری قهور بو گشت کس تهواو
گوردهوشیری چ خاص چ خهراو
له قهورا - بزآن - لیان دهپرسن
خوداوو رهسول هم دین و ناین
هرکسی جواوی داوه ناماده
دهرساعت قهوری دهوی گوشاده
دهری له بههشت نهقهوری دهوی
جیگهی خوی ههردهم چاوپنی دهکوی
هرکسی شیرین جواوی نهدا
عهذاوی نهدهن (نعمذ بالله)
دهرساعت قهوری تیت و تنگ تیری
پالووی چپ و راس له یک نهوگرنی (۱۳)
کونی تی دهوی قهوری نهو دهردهم
جینی خوی دهیستی له ناو جهههتهم
راسه وه تاقی قهوری پیغمهر
فهرموگیه یک - یک نیشانهی مهحشر
دهججالی لهعین تیت رهوی دنیا
نهویچ گلی کس له ری لا نهدا
بو شهرفاتنی رهسولی نازدار
عیسا له ناسمان چوارهم دینه خوار
دهججالی لهعین دهکوژی وه عسا
محمهد مههدی دین رهواج نهدا
خور له لای مهغرب نهو وهخته ههلتی
ثیر توبهی کس قهورول ناگری
[لهویودوا دنیا گشت فاخر دهوی]
[غهییری زاتی حق هیجکس نامینی]
حیساب و کیتاب عهملی نیسان
تهحقیق بزانه نهدری له میزان
هرکس خراوهی فره زیاد وی
وه عهزاوی سهخت گرفتار دهوی
پردی سیراته گوزهرمان نهمحار

در بیان این بقضا و قدر^(۱۵)

شده
نهان به قه‌دهر
به‌د بیک‌ا موقه‌دهر
نه تف‌دیری نه وچ خیر وچ شه‌ر
هرگیز ناوی (ابد‌ا) موقه‌دهر
خاصی بزانه نه‌مه گرا‌نه
شه‌ر له خراوی نه‌فسی خو‌مانه
یانی بنی‌ئاده‌م موختار کری‌اگه
خاص و خراوی نشان دریا‌گه
نه‌گه‌ر بکوشی خراوه بکا
حق ره‌زای نه، موقه‌ده‌ر ده‌کا
زه‌ریف بزانه نه‌م قسه، بزچی؟
تا له عه‌قیده‌ی ئی‌سلام ده‌رنه‌چی
ئاخر خوداوه‌ند سربووشی سه‌تار
پنهانی داگه جو‌زئی ئی‌ختیار
خاص و خراوی هم نشان داگین
دو‌و ریگه‌ی حقه‌ی بو‌ دانیاگین
ئی‌ختیار یچ‌مان هه‌س هم ده‌یچی زانین
هر کامی ده‌کین خو‌مان نه‌بیرانین
یانی موختارین موره‌خه‌س بو‌وگین
نه‌گه‌ر خه‌یر ده‌کین نه‌ر بو‌ شه‌ر چو‌وگین
[نه‌مجا بزانه نه‌وسا له‌و دنیا]
[خه‌یر مان وه‌ خاسه‌ نه‌و جه‌زا ده‌دا]

خاتمہ دہر بر شد بکجا نام
 توشکی ریکہ خرمی مزدا
 اصل فرع دین ایمان اسلام
 و توفیق حق بگوئے و عام
 ست خدا و عشق پر برزلیقت
 توفیق بدی بوری حقیقت
 محمد اکبر بن عبدالمطلب
 حضرت مکان مولانا مولوی السہور
 ذالفاق اسلمہ السید عبد الرحیم
 غفرلہ عنہما و احمد عشر سنین بعد الی
 یوم خدا مال برام حادی عشر
 یوم الاربعاء و ست
 الیوم ۱۱
 سنہ الحشر
 ۱۱

تمت شد کتاب عقیده نامهء مختصره از کلام جنت مکان
مولانا مولوی المشهور فی الافاق اسمه : السيد
عبدالرحيم عليه الرحمة - في سنة ثلاثائة واحد عشر
سنين (!) بعد الف في شهر شوال يوم حادی عشر يوم
الاربعاء وقت الغروب اه من الموت (۱۹) آه!

پهراویزه کان :

(۱) بو نمونه : خوا لی خوش بوو ماموستا فاتح عهبدولکه ریم که
خهریکی عقیده ی مرضیه که ی باوکی بوو، له پیشه کیه که بیدا باسی
دانراوه کانی مهوله وی کرده، ثم عقیده ی مهوله وی که نیسته
پیشکشته شتانی ده که ی، به دانراوی مهوله وی نه زانیوه، بویه له رزی
دانراوه کانی مهوله وی بیدا باسی نه کرده. نه که هر نه مه به لکوله پهراویزی
وتاره که ی میهره جانی مهوله وی دا خوا لی خوش بوو ناوای نووسیوه :
له ناومه لاو فقهی ناوچه ی هله بجوه شاره زورا باوه مهوله وی
عقیده یه کی کوردی کورتیشی هیه. برامان شیخ محمد علی
قهره داغی یش عقیده یه کی ۲۰ لپه ری به ناوی (عقیده ی مهوله ی) یه وه
له چاپ داوه سهره تاکه ی نه مه یه (نیان باوه یه بالیت نه شیوی) به لام ثم
(نیان باوه یه) یه له ناو خه لکا باو بوو و نه یشان نهوت هی مهوله وی یه
. من باسی نه نهو عقیده کوردی یه نه عقیده له چاپدراوه که ی شیخ
علیم له وتاره که ما نه کرد چونکه بوم ساغ نه بوته وه مهوله وی عقیده یه کی
بجووکی هبه ی و نهو عقیده یش (نیان باوه یه) بی . بروانه :
میهره جانی مهوله وی ، چاپخانه ی (الزمان) به غدا ۱۹۸۹ ل : ۴۵ .
له پهراویزی ثم پهراویزه دا به سهر نهویش دا ناروم که فوتووی
عقیده یه کی تری مهوله ویم لایه که له نیوان ثم عقیده یه کی
مرضیه که دایه و، نزیکه ی (۶۰۰) به یته و، له گهل عقیده مرضیه که دا
سوکه بهراوردیکم کرد، نهو ی بیرم بووی جوو نهو یه که له وانه یه
گولبزی ریکی عقیده مرضیه که بیت چونکه ثم به یثانه ی نیره له گهل
به یته کانی نهویدا وه که یکن و، هیچ جیاوازی یه نه، نهو ی له ده سخته ی
ثم گولبزی ره وه و نه ناگیر ی نهو یه که نازاتری لکی گولبزی ره ی کرده ؟ نایا
مهوله وی خوی کردو یه تی و نووسه ره وه ی دهست خه ته که باسی
نه کرده .

یان یه کیکی دی دوی مهوله وی نهو کاره ی کرده و ناوی نهووسراوه ؟
نه مه هر وه ناگدار کرده وه یه ده نووسم و به لکو له مهولا نویخته ی
دیکه ی دهست بکه ویت و تیشک بخاته سهر ثم باسه یش و جاریکی
دیکه حق بدریته وه به خاوه نی .

(۲) مهوله وی سی شاکاری به زمانه کانی : عه زه ی و، کوردی و، فارسی
له عقیده ی ئیسلامیدا داناه. یه که میان (الفضیله) که عقیده یه کی
عه زه ی یه و، پتر له (۲۰۰۰) به یته و ماموستا مه لا عهبدولکه ریمی

موده ریس شهرحیکی تیرو ته سه لی لی کرده و سالی ۱۹۷۲ له چاپخانه ی
(الارشاد) له به غدا چاپ کراوه .
دوم : (عقیده ی مرضیه) نه مه یش کتیبکی عقیده یه به زمانی کوردی
و (۲۰۰۰) بهیت زیاتره و جاری یه که م محیدین صبری نعیمی چاپی
کرده و ، جاری دوم ماموستا مه لا عهبدولکه ریمی موده ریس به
لیکدانه وه یه کی

فراوانه و سالی ۱۴۰۷ ک ۱۹۸۸ ز. به کوششی خوا لی خوش بوو ماموستا
فاتحی کوری چاپی کرد.

سینهم : (فوائض) نه کتیبه یش عقیده یه به زمانی فارسی دانراوه و ماموستا
مه لا عهبدولکه ریم شهرحیکی باشی له سهر نه مه یش کرده و ناماده یه بو
چاپ .

(۳) له باره ی باوه رکردن به پیغه مه ره وه

(۴) له باره ی باوه رکردنه وه . به فرشته کان .

(۵) ثم به یته له نویسخه چاپه که دا نیوه ، له نویسخه دا چوار بهیت هن
که لهوی نه بوون و لیره دا بلاویان ده که یته وه بو جیا کرده و یان له نیو
که وانه ی وه که ثم که وانه دا [] دایان ده نیین .

(۶) له نویسخه چاپه که دا ثم وشه (ورنگی) بوو و، بهو شیه مانامان
لیدایه وه ، وای بو جووین که له جیگه ی ده قیقه یان ثانیه دا هاتبیت .
نه مه یش نه گهر (ورنگ) نه بیت و (درنگ) بیت هر هه مان ماناو مه بهست
نه به خشی .

(۷) له چاپه که دا ئیسرائیل سینهم و، میکائیل دوو مه .

(۸) له چاپه که دا (هیان) نووسراوه

(۹) له باره ی باوه رکردن به کتیبه کانه وه

(۱۰) نه مه یش له چاپه که دا (هاتگن) وه نه مه یش راستره .

(۱۱) باسی باوه رکردن به پیغه مه ره کان د .

(۱۲) باسی باوه رکردن به مردن و زیندو کرده وه و لیرسینه وه .

(۱۳) ثم به یته له گهل چاپه که دا جیاوازی هیه و، جیاوازیه که نه ختی
دیاره بویه لیره دا به یته که به ریئوسی دهست خه ته که ده نووسم و دوا یش
وه که چاپه که دهینووسم :

دهست خه ته که :

در ساعت قوری تیتوو تنک تیری

پالوی چپ را س لیک اوگری

چاپه که :

دهر ساعت قهور بو نهو ته نگ نهو ی

پالوی چپ و راست له یه که نه دری

(۱۴) ثم وشه له چاپه که دا (نه گوری) تی نه پهری) یه و لیره یشدا بو هه مان
مه بهست به کاره یتره وه .

(۱۵) باسی باوه رکردن به قهزاو قهدهر .

(۱۶) نه مه له دهست خه ته که دا (روکنه) نووسراوه . به لام بو کیشی به یته که
دهبی وای لی بکرت .

(۱۷) نه مه له چاپه که دا (تیرمه یز گهره) نووسراوه . لیره دا وه که نهو ی سهر وه

(۱۸) غزایان جیهاد له مذهبی نه‌لی سونه‌تدا له روکنه‌کانی ښیسلام نیو، تنها له مذهبی (جعه‌فندی) دا به روکن دانراوه. ثم وشه له چاپه‌کدا وانیو له‌وتی (خاصی) به

(۱۹) واته: تہواو بوو کتیبی کورتهی عہقیدہ نامہ، لہ فہرماشتی
بہہشتی گہورہمان مہولہوی ناسراوی ہہموولا، کہ ناوی
سہیلہعہدورہحیمہ - رحمتی خوی لی بی - لہ کاتی خورٹاوابوونی
رؤڈی چوارشہمی یازدہہمی مانگی شہوالی سانی ۱۳۱۱ھ. ناخ لہ
مردن، ناخ!

هـ. انا اب عبيدة نامة منظومة جها. فاصل وصال
انساب المرحوم الميرزا السيد الوهم المحمد
المشهور بملوك الناجين ورحمة الله تعالى عليه
يدخل الجنة الاعلى في جوار الصديقين الذين لهم
الصلوة والسلام علينا وفاضل نواهم مسبلت علينا
آمين

في سنة ١٣١٦ واول شهر ربيع الاول
 وانا الضعيف المذنب المحرر احمد محمد في
 البلخ ابن السيد عبد العزيز بن محمد

عقد - ۱۰۰ - فصل - ۱۰۰ - کتاب - ۱۰۰

بسم الله الرحمن الرحيم
 بان باورده بالیت لشبوی
 پیشش جنت دوی ایمانست بوی
 بهانه خدای حقه
 مثل شیر و اینه فرزند
 به جیکه حاضر به بیست
 دین چو کوی ربود و بی
 صاحب جنت غضبش نار
 آرمید و حشی پلور نکس
 غیر له زای خوی بچشمه منی
 باورست بوی آمانه حقه
 لکه زیارت بوی عذر رف
 عقل نا تو او دینه نایز
 هر او نه دوی بزان یقینی
 بوعقل انیم جانسانین
 رسول راسته بو خدای اکبر
 ایجا باورست بوی پیغمبر

رَأَى رَسُولُ اللَّهِ ﷺ عَلَى يَدِ الْفَقِيرِ الْفَقِيرِ أَحْمَدَ بْنَ حَنْبَلٍ السَّيِّدِ بْنِ
 مَالِكٍ حَتَّى إِذَا كَانَ إِلَى بَيْتِهِ مَسِيرًا وَفَجَّ الْأَمْرُ كَبْرِي فِي الْوَسْبِ
 نَوَافِي الْوَلُطْنِ وَنَوَافِيهِمْ مِنَ الْأَقْرَبِ وَالْأَجْبَدِ وَالْأَقْسَى وَبَيْنَ ذَلِكَ
 أَرَزَقْنَا الْعُقُولَ قَبْلَ الْأَعْوَالِ بِحُرْمَتِ حَقِّهَا بِمَحْمَدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
 وَأَنَّكَ مِنْ سُلَالِ الْبَطُولِ وَحَقَّقْنَا وَوَضَعْنَا بِهِمُ الْوَلَّيْنِ عِنْدَ اللَّهِ مَقْبُولِ
 آمِينَ بِحُرْمَتِ طَاعَتِهِ

۱۲۵

بسمکری خود

[illegible]

فەرھەنگۆك پیتی ئەلف

ئە: بۆ. لە

ئەبۇجەننەس: ئەبۇجەننەس

ئەمەدینە: بۆمەدینە

ئەمەسە: ئەمەسە

ئەدوت: ئەتوت، ئەلنی

ئەحمەدیحەن: ئەحمەدیحەن

ئەكەبەر: گەورە

ئەكرامەتان: لەكەرامەتان

ئەوگرئ: ئەدرئ، ئەكرئ

ئەقەوری: لەقەوری

ئیمەس: ئیمەسە

(بى)

بووگە: بووگە

بووگن: بووگن

بووگن: بووگن

بوی: بوی

بى چوون: بى وینە، بى ئەندازە

بیرە: بیرە

(بى)

پالو: پەراسوو

پای: پای

پەنجەى: پەنجەى

پى وى: پى وى

پەيداكونندە: پەيداگەر، بەدپەنەر

پیشانی: ناوچا

پنەند: كەسوكار

(تى)

تاقى: تاقىق بى گومان

توشگى: توشگى

تیتە: دیتە، يیتە

تیرى: شىنى

تیت: دیت

(جى)

جەدار: جى دارە جىگەرە

(چ)

چلۆنە: چۆنە

چەرمگ: سېسى

چوگىن: رۆشتووين

(خى)

خەوەردار: خەبەردار، ئاگادار

خورد: خواردن

(دال)

داگە: داو

داگىن: داوین

دانیاگىن: داناوین

دریاگە: دراو

درنگى [يان ورنگى]: چركەپەك، ئانیپەك

دراگن: دراو

دەرساەت: دەسبەجى

دەوى: دەكرى، دەبىرى، دەبى پروودەدا

دەوینى: دەبىنى

دەبوشىرى: دەبوشىرى

دینگە: دیو

دەبى: دەبىسى

دەردەم: دەسبەجى

دەوگرئ: دەگورئ، تى دەپەرى، رادەبوورى

دەبىچىزائىن: دەبىچىزائىن

(رى)

رۆڭك: رۆڭو

(سین)

سپىرگاگە: سپىراو

سىم: زىو

سىوەر: سىپەر

(شین)

شەرجو: شەرخواز

شەفتى: بىستى

(ظى)

ظەریف: زەریف، چاك جوان

(قى)

قەرزەند: قىرە، نەزە

فرە: زۆر

فەرموگى: فەرموگى

(قاف)

قەترانكار: قەترانى، رەش

قەور: قەبر، گۆر

(كاف)

كریاگە: كراو

كردگە: كردو

(گاف)

گىرە: دواختىن، قەوتاندن

(لام)

لەوانىچ: لەوانىش

لەوى ولا: لەوى بەولاو

لەوئودا: لەپاش ئەووە

(میم)

ماگە: ماو

موور: مېروولە

میانەبالا: بالاناوئەندى، نەكورت و نەدرىژ

مەگەس: مېش

(نوون)

ناوەر: نەهاورد، نەهینا

نویس: نووس

نەشویى: تىك نەچى

نەماگە: نەماو

نەیدىگە: نەیدىو

نەین: نەینە

نە: لە

(واو)

وہ: بە

وئساگە: وئساو، وئستاو

وى: بى

(هئ)

هاتگە: هاتو

هئىا: هئىان: هئىشا

هەس: هەبە

هەلتى: هەلتى

سەرچاوه كان :

عبدالرحيم الكردى الملقب بالمولوى تاليف الشيخ عبدالكريم محمد المدرس ، بغداد مطبعة الارشاد ، ١٣٩٢هـ - ١٩٧٢م .

٤- عه قیده ی مهوله وى ، دانراوى سهید عه بدول ره حیمى مهوله وى ناماده کردنى محهمه دهلى قهره داغى ، چاپى یه کهم : چاپخانه ی کۆرى زانیارى کورد ، به غدا ، ١٩٧٧ .

٥- میهره جانی مهوله وى ، کتیبى ژماره (١) ی گوڤارى (روشنیری نوێ) چاپخانه ی (الزمان) ، به غدا ، ١٩٨٩ .

٦- روژنامه ی هاوکارى ، ژماره ١٣٦٧ ، ٣٠/١/٩٩٢ .

٧- دهست خه تى ژماره (١٨١٠١) ی «دار صدام للمخطوطات» و چه ند که شکۆل و دهست خه تیکی کتیبخانه ی تایبه تى خۆم .

١- عقیده ی مرضیه ، دانراوى سید عبدالرحیمى مهوله وى ، شهرح و یتکۆلینه وى مهلا عبدالکریمی مدرس ، پنداچوونه وهو دارشته وهو پێشه کی و پهراویز بو نووسینی فاتح عبدالکریم ، به غدا ، چاپخانه ی (الخلود) ١٤٠٧هـ - ١٩٨٨ی ز .

٢- العقیده المرضیه ، تألیف العلامة فقید العلم والادب السید عبدالرحیم الحسینی الشهیر بالمولوى المتخلص بالمعدوم ، مطبعة السعادة مصر ، ١٣٥٢ .

٣- الوسيلة فی شرح الفضيلة فی علم اصول الدین للعلامة السید

محمد علی القزاداغی
٩٩٢/٥/٤

العقيدة المولوية

خلاصة البحث

ونهايتها مايرفع الشكوك ويزيل الاوهام وينص على انها عقيدة مولوى وتاتي تلك الشهادة وذلك البيان من شخص عاصر المولوى وكتب عقيدته بعد وفاة مولوى ببضع سنوات .

وهذه النسخة - فضلا - عن انها تعيد الحق الى صاحبه - فيها مميزات اخرى تجعلها جديرة بان تنشر ثانية لتكون في متناول الباحثين في تاريخ الادب الكردي ولغته . من تلك المميزات انها تحافظ - الى حد كبير - على تلك اللهجة التي كان مولوى واهل منطقته يستخدمونها في تحاورهم كما يشاهد فيها المعن في البحث شواهد على بعض مراحل تطور اللغة الكردية .

قبل خمس عشرة سنة عثرت على مخطوطة تحوى منظومتين باللغة الكردية تنسب احدهما للشاعر المبدع مولوى ، فكتبت لها مقدمة مبيناً رأيي انها - حقا - عقيدة مولوي ثم غلقت عليها بعض التعليقات وقدمتها الى المجمع العلمي الكردي ، فاخذت طريقها الى النشر . وما ان وصلت الى ايدي القراء والباحثين حتى اثيرت الشكوك حول كونها لمولوي ، وجرى في ذلك نقاش ، حتى وصل الشك الى صفحات الجرائد ومتون وهوامش الباحثين .

وقبل فترة عثرت على مجموعة عقائد لمولوى فاذا بها تضم - ضمن ماتضم - تلك العقيدة التي نشرتها وطعن في نسبتها الى الشاعر المذكور ، ونجد في بداية تلك العقيدة